

Kommunistisk Forbund (M-L) 's program

(elektronisk reprint fra: Kommunistisk Forbund Marxister-Leninister. For et revolutionært kommunistisk parti. KFML's baggrund og program 1970. København 1975)

1. KOMMUNISTISK FORBUND (M-L)s GRUNDLAG OS STRATEGI

Kommunistisk Forbund (K-L)s formål er dannelsen af et revolutionært kommunistisk parti, som bygger på Marxismen-Leninismen-Mao Tsetung Tænkningen, og som kan gå i spidsen for lønarbejderklassens kamp for socialismen og kommunismen.

Hvis proletariatet, dvs. lønarbejderklassen, skal sejre i klassekampen mod den kapitalistiske klasse må det være organiseret. Igennem hele arbejderbevægelsens historie har man været vidne til stadige kampe imod de udbytende og undertrykkende klasser. Der har været daglige forsvarskampe (lønkampe o.a.) imod kapitalen, og der har været mere omfattende kampe (f.eks. politiske generalstrejker). Men mange af disse kampe har været uden ledelse og til sidst endt i nederlag. De er blevet splittet og knust af det velorganiserede borgerskabs væbnede statsmagt.

Det er disse erfaringer, som har vist nødvendigheden af et revolutionært parti, som kan være arbejderklassens bevidste organiserede fortrop, der væbnet med den videnskabelige socialismes indsigt i modsætningerne i samfundet evner at tilrettelægge kampens strategi og taktik på korrekt måde. Uden et revolutionært parti, ingen revolutionær omvæltning - det er dette århundredes klare lære.

Partiet må teoretisk bygge på, tilegne sig og formå at anvende arbejderklassens videnskabelige vejledning til handling, hvilket i vor tid vil sige: Marxismen-Leninismen-Mao Tsetung Tænkningen.

Men det er ikke nok at partiet har et korrekt teoretisk grundlag, selvom det er forudsætningen for dets korrekte politik. Partiet må være organiseret efter den demokratiske centralismes principper, således at det kan virke som arbejderklassens fortrop. Det må endvidere bygge på masselinien, dvs. formå at lytte til masserne, tage fat om disses spredte og usystematiske synspunkter, bearbejde disse ved hjælp af Marxismen-Leninismen-Mao Tsetung Tænkningen og gøre disse synspunkter til samlende, mobiliserende kampparoler. Partiet må gå i spidsen i kampen for den socialistiske revolution, og det må formå at gribe ind i og lede de dagsaktuelle kampe for at bringe disse op på et stadigt højere niveau for til sidst at føre kampen igennem til revolutionen.

Med andre ord: Et kommunistisk parti skal ikke blot i ord, men først og fremmest i korrekt handling formå at lede lønarbejderklassens kampe, både de kortsigtede og de langsigtede.

Et sådant parti er det ikke muligt at skabe fra den ene dag til den anden. Erfaringerne fra de "kommunistiske" og andre partier, som er faldet i revisionismens eller i sekterismens grøfter viser, at et omhyggeligt forberedelsesarbejde må gå forud for skabelsen af det kommunistiske parti. For at et sådant parti kan skabes må der findes et betydeligt antal bevidste kommunistiske kadre, som er velskolede i Marxismen-Leninismen-Mao Tsetung Tænkningen, som har afprøvet en række af deres synspunkter gennem praktisk arbejde, som har formået at udvikle den rette kritisk-selvkritiske arbejdsstil, og som er så nært forbundet med masserne, at de kan stille sig i spidsen for massernes kampe.

Sådanne betingelser findes ikke idag. Der er hverken kadre nok, erfaringer nok, højt nok skolingsniveau eller tilstrækkeligt gennemprøvet organisatorisk arbejde til at kaste sig ud i dannelsen af det kommunistiske parti. Det ville være overdreven optimisme, en eventyrpolitik, der vil føre til sekterisme.

Derfor dannede danske marxister-leninister et kommunistisk forbund, en organisation, som skal forberede dannelsen af et kommunistisk parti, og som i sit arbejde hele tiden holder sig for øje, at forbundet ikke er et parti, men er. organisation, som sejt og udholdende arbejder på at skabe grundlaget for et kommunistisk parti og som i stadigt stigende omfang vil løfte partiets opgaver.

2. KOMMUNISTISK FORBUND (M-L)s TAKTIK

Arbejdet på at skabe et revolutionært kommunistisk parti er således forbundets strategi, den rettesnor, hvorefter forbundet lægger sin taktik.

På kort sigt er det afgørende for forbundet at få tilført og uddannet kommunistiske kadre, som kan danne grundstammen i det parti, forbundet forbereder.

Det er denne umiddelbare målsætning, der bestemmer de opgaver, forbundet påtager sig. Det er denne målsætning, som er bestemmende for studievirksomheden, udviklingen af organisationen og arbejdet med agitation og propaganda.

a. Studievirksomheden

Igennem mange år har det ikke været muligt systematisk at tilegne sig den videnskabelige socialisme. Man det er afgørende nødvendigt at mestre teorien for at kunne orientere sin praksis korrekt. Derfor sætter Kommunistisk Forbund (M-L) på nuværende tidspunkt studierne af Marxismen-Leninismen-Mao Tsetung Tænkningen i centrum.

Det er imidlertid væsentligt, at disse studier ikke bliver gold udenadslæren uden forbindelse med politisk praksis. Derfor arbejder KFML på at forbinde studiet af marxismen-leninismens grundlag med den konkrete danske og internationale virkelighed, at anvende marxismen-leninismen på de eksisterende modsætninger i samfundet, på organisationens indre arbejde og på erfaringerne fra det udadvendte arbejde.

På den måde søger forbundet bestandigt at hæve medlemmernes ideologiske niveau, gennemføre tilbundsgående diskussioner og gennem disse diskussioner opnå enhed på et højere trin. Således vil forbundet få et stadigt bedre greb om propagandaen og agitationen samt arbejdet blandt masserne, såvel på arbejdspladserne, i fagforeningerne, som i frontorganisationerne.

b. Agitation og propaganda. Kampen mod revisionismen

Gennem udgivelsen af forbundets blad 'Kommunist', af andet materiale, løbesedler og foldere, gennem deltagelsen i frontorganisationernes arbejde, gennem personlig agitation og gennem mødevirksomhed vil KFML arbejde for at udbrede kendskabet til Marxismen-Leninismen-Mao Tsetung Tænkningen og forbundets holdning til forskellige politiske spørgsmål.

Selvom et kommunistisk parti har visse hovedopgaver, det koncentrerer sig om, må det kunne gribe ind i og lede klassekampen på alle områder. KFML er kun spiren til et sådant parti og må nødvendigvis tilrettelægge sin udadvendte virksomhed efter sin størrelse og ideologiske niveau, og afgørende er det, at hovedområdet for agitation og propaganda fastlægges ud fra forbundets strategi.

I arbejderbevægelsen er det kampen mellem revisionismen og revolutionær politik, som er den centrale kamp, der i arbejderbevægelsens egne rækker genspejler kampen mellem borgerskabet og proletariatet. For at en revolutionær kommunistisk politik kan vinde frem må kampen mod revisionismen derfor være den umiddelbare taktiske hovedopgave set i lyset af målet, skabelsen af et revolutionært parti.

Kamp mod revisionismen betyder konkret en afsløring af de såkaldte arbejderpartiers mere eller mindre åbenlyse samarbejdspolitik med borgerskabet, hvilket vil sige, at disse partier svigter såvel det revolutionære perspektiv som den dagsaktuelle kamp.

I kampen mod revisionismen ser KFML det som sin opgave

- at understrege, at den danske statsmagt inklusive det faglige bureaukrati er et redskab for monopolkapitalen i kampen mod arbejderklassen, og at denne statsmagt vil bruge alle midler, først og fremmest den væbnede magt, i det øjeblik monopolkapitalens interesser for alvor trues.

De revisionistiske forestillinger om, at man kan anvende de eksisterende magtorganer til ad reformernes vej skridtvis at nå frem til socialismen, er således i realiteten klassesamarbejdspolitik, der blot dækkes af "revolutionære" fraser.

- at afsløre D"K"P's, SF¹ s og andres samarbejdsvilje med det socialdemokrati, der er den mest effektive administrator af kapitalismen for monopolkapitalen.
- at afsløre revisionisternes forræderi internationalt, i første række de sovjetiske revisionisters samarbejde med den traditionelle imperialisme, vendt mod de nationale befrielsesbevægelser og lønarbejderklasserne i de imperialistiske lande.

c. Agitation og propaganda. Aktuel politik

Men kampen mod revisionismen vil blive abstrakt og gold, hvis Kommunistisk Forbund (M-L) ikke formår at pege på et korrekt politisk alternativ til revisionismen. Også på dette punkt må forbundet imidlertid kende sin begrænsning; det må systematisk og sejt arbejde på, gennem en analyse af situationen nationalt som internationalt, at nå frem til politiske retningslinier på stadig flere felter.

Verdenssituationen karakteriseres idag ved fire hovedmodsigelser, der udgør et hele og derfor ikke kan betragtes hver for sig. Hovedmodsigelserne er:

Modsatningen mellem de undertrykte nationer på den ene side og imperialismen og social-imperialismen på den anden side.

Særlig i Vietnam har folkekrigen ført til store sejre over imperialisterne, og den sejrige kamp fortsætter på trods af social-imperialisternes stadige pres for at stable en kompromisaftale på benene i modstrid med det vietnamesiske folks interesser; og ikke mindst inspireret af vietnamesernes heroiske eksempel blusser kampene op i en række lande i Asien, Afrika og Latinamerika.

Modsatningen mellem proletariatet og bourgeoisiet i de kapitalistiske og revisionistiske lande.

Den tiltagende undertrykkelse og udbytning, i forbindelse med kapitalismens almene krise, bevirker en stadig skærpelse af klassemodsatningerne i de kapitalistiske lande. I USA antager kampen stadigt mere militante former, og i Vesteuropa er massekampene blusset op overalt, i særdeleshed i Frankrig og Italien. I Østeuropa foregår der ligeledes en stadig skærpelse af modsætningerne. De fleste steder kendetegnes kampen imidlertid af manglen på revolutionsår kommunistisk ledelse, og dermed af svaghed.

Modsatningen mellem imperialistiske og socialimperialistiske lande og blandt de imperialistiske og blandt de socialimperialistiske lande.

Trods det stigende interessefællesskab mellem de imperialistiske og de social-imperialistiske lande vil der stadig bestå modsætninger mellem disse to dele af den imperialistiske lejr. Derudover skærpes modsætningerne mellem USA og de vesteuropæiske lande i den amerikansk dominerede del af den imperialistiske lejr, og i den sovjetisk dominerede del skærpes modsætningerne mellem USSR og de østeuropæiske lande. Derudover strides de monopolkapitalistiske grupper i de enkelte kapitalistiske lande.

Modsatningen mellem socialistiske lande på den ene side og imperialistiske og social-imperialistiske lande på den anden side.

I takt med den imperialistiske lejrs voksende indre vanskeligheder, skærpes modsætningen mellem den imperialistiske lejr og de socialistiske lande, hvilket bl.a. kommer til udtryk gennem USA's og USSR's forsøg på at omringe Den kinesiske Folkerepublik (militærbaser, økonomiske og politiske aftaler m.v.).

Kun ved at erkende disse grundlæggende modsigelser, som i sidste ende er afledt af den grundlæggende modsigelse i vor tid, nemlig modsætningen mellem kapitalismen og socialismen, vil en marxistisk-leninistisk organisation være i stand til at orientere sig korrekt, både i sin internationale holdning og i sin holdning til problemerne i sit eget land.

For Kommunistisk Forbund (M-L) betyder indsigten i de fire hovedmodsigelser i verden idag følgende for holdningen til imperialismen:

- KFML erklærer sin ubetingede solidaritet med den nationale befrielseskamp, der er nøje forbundet med lønarbejderklassens kamp mod monopolkapitalen i de imperialistiske lande.
- KFML støtter enhver antiimperialistisk bevægelse, der retter spydspidsen i sin kamp imod den amerikanske imperialisme. Samtidig vil KFML arbejde for, at antiimperialistiske frontbevægelser videreudvikles til at rette kampen imod både den amerikanske og den

sovjetiske socialimperialisme, idet disse to store imperialistiske magter idag arbejder på at opdele verden imellem sig gennem stormagtsløsninger hen over hovedet på og på tværs af de kæmpende folk,

- KFML afviser videre ethvert forsøg på at opstille et antagonistisk modsætningsforhold mellem den danske lønarbejderklasse og folkene i de hel- og halvkoloniale lande, idet den danske arbejderklassens hjemlige kamp imod monopolkapitalen i sit væsen er den samme kamp som de undertrykte folks kamp mod imperialismen.

- KFML vil afsløre og bekæmpe den sovjetiske socialimperialisme, og KFML støtter ubetinget den sovjetiske og andre statskapitalistiske landes arbejderklasser i dens kamp mod social-imperialisme og mod det lokale nyrevisionistiske borgerskab.

- Stillet overfor den amerikanske imperialismes indflydelse i og direkte dominans af Danmark vil KFML støtte enhver bevægelse, som aktivt og på et klart antiimperialistisk grundlag bekæmper NATO, bekæmper forsøg på at lægge Danmark direkte ind under de intet nationale monopoler gennem Fællesmarkedet o. lign. Desuden vender vi os mod forsøg fra USA- og sovjetimperialistisk side på at dominere de europæiske lande gennem europæiske nyordninger.

For Danmarks vedkommende vil KFML foretage en stadig mere dybtgående klasseanalyse, for derigennem at kunne udarbejde den korrekte politik for den hjemlige klassekamp. Denne klasseanalyse må ikke blot afdække det grundlæggende antagonistiske modsætningsforhold mellem de to hovedklasser, bourgeoisiet og proletariatet, men den må også afdække de ikke-antagonistiske modsigelser indenfor proletariatet selv.

Hovedmodsigelsen i det danske klassesamfund er modsætningen mellem proletariatet og bourgeoisiet. Eftersom Danmark er et højt udviklet kapitalistisk samfund, domineres det danske klassesamfund fuldstændigt og afgørende af denne hovedmodsigelse, idet næsten 80 procent af den erhvervsmæssigt beskæftigede del af befolkningen er lønarbejdere, dvs. mennesker, der lever af at sælge deres arbejdskraft til kapitalisterne, mens mindre end 10 procent udgøres af kapitalistklassen, som lever af at udbytte lønarbejderne. Selv den monopolkapitalistiske del af denne klasse omfatter mindre end 1 procent af befolkningen.

Imellem disse to hovedklasser findes rester af småborgerskabet: den lille håndværker, småbonden, husmanden, detailhandleren, der primært lever ved egen arbejdsindsats. Dette småborgerskab står i et dobbelt modsætningsforhold: Gennem kreditinstitutioner, store grossister osv. er de afhængige af og udplyndret af monopolkapitalen, men på den anden side udbytter de i et vist omfang lønarbejdere eller er som ejere af produktionsmidler objektivt set tilhængere af den private ejendomsret.

I vor tid med masseproduktion og -distribution knuses småborgerskabet på grund af produktivkræfternes udvikling. Men denne sønderknusning "administreres" af monopolkapitalen og på dennes præmisser. I det gennemindustrialiserede danske samfund må en marxistisk-leninistisk politik overfor småborgerskabet bestå dels i at skærpe modsætningerne mellem storkapitalister og småkapitalister, dels i at forberede småborgerskabet på, at dets altovervejende flertal vil ende i proletariatets rækker, og endelig i at virke for, at den resterende småbesiddelse, f.eks. for landbrugets vedkommende, af de småbesiddende selv omformes til fællesbrug (kooperativer), der kan udnytte stordriftens fordele.

På baggrund af dette rids af klassestrukturen i Danmark ses det tydeligt, at den socialistiske revolutions hovedkraft er et proletariat, dvs. en lønarbejderklasse, som omfatter den altovervejende del af den danske befolkning. Imidlertid findes der inden for proletariatet en række ikke-antagonistiske modsigelser, som skyldes forskelligt bevidsthedsniveau, arbejdsmæssig placering, tradition, bevidst splittelsespolitik fra kapitalisternes og reformisternes side osv. Der er således modsigelserne mellem faglærte og ufaglærte, mellem industriproletarer og kontorproletarer, mellem by- og landarbejdere, mellem højt- og lavtlønnede, mellem kvindelige og mandlige arbejdere, mellem håndens og åndens arbejdere, samt et væld af afledte og traditionsbestemte modsætninger af større eller mindre betydning.

Og endelig, uden som helhed at være tilknyttet, endsiige udgøre, en bestemt klasse, findes der de studerende. Denne gruppe er vokset på grund af monopolkapitalens stigende efterspørgsel på kvalificeret teknisk og administrativ arbejdskraft, hvilket tvinger

monopolkapitalen til dels at rekruttere de studerende fra andre klasser end hidtil, og dels til i et stadigt stigende omfang at proletarisere løn- og arbejdsforholdene for de færdiguddannede.

Disse forhold har i slutningen af 1960'erne ført til en stadigt voksende anti-kapitalistisk bevidsthed blandt de studerende. Studenteroprøret i de højtudviklede kapitalistiske lande skal bl.a. ses i dette perspektiv.

Denne skitse af det danske klassesamfund betyder for Kommunistisk Forbund (M-L) følgende i dets holdning til klassekampen i Danmark:

- KFML støtter ubetinget alle bestræbelser fra lønarbejdernes side på at sælge deres arbejdskraft så dyrt som muligt. KFML støtter alle lønkampe og afviser den u-videnskabelige "lønkageteori", som har til formål at spille højt- og lavtlønnede arbejdere ud mod hinanden. Der findes kun den løn, som det er muligt at fravriste kapitalisterne i den stadige selvforsvarskamp, kampen for de dagsaktuelle krav.

- KFML støtter ubetinget alle bestræbelser på at udbygge sociale hjælpeforanstaltninger, bremse huslejestigningerne og skabe muligheder for billigt socialt og offentligt byggeri. KFML vender sig mod statsmagtens udplyndring af det arbejdende folk, f.eks. via skatteflåningen af lønarbejderklassen og forbrugsbegrænsende foranstaltninger rettet mod arbejderklassen.

- KFML vender sig imod alle forsøg fra reformisternes og revisionisternes side på at bremse lønkampen, at indgå rådne kompromiser og at pådutte arbejderklassen et falsk "samfundshensyn", som under kapitalistiske forhold betyder intet andet end hensyn til monopolkapitalen.

- KFML vil arbejde for nedrustning og neutralitet og støtte enhver bevægelse, som virkelig svækker det borgerlige danske militær, der på en og samme tid er USA-imperialismen vagthund i Danmark og det danske borgerskabs væbnede undertrykkelsesmiddel mod den danske lønarbejderklasse. Ud fra denne betragtning må vi hævde arbejderklassens ret til selvbevæbning og derfor vender vi os imod pacifistiske paroler om general nedrustning, som bl.a. SF, D"K"P og VS går ind for, samtidig med at vi understreger, at det er muligt fredeligt at afvæbne kapitalisterne. Perspektivet for den antimilitaristiske kamp må være et socialistisk Danmark med et væbnet proletariat.

- KFML understreger imidlertid, at den dagsaktuelle kamp, som her i korte træk er ridset op, i sidste ende er en resultatløs kamp, hvis den ikke videreføres på et mere fremskredet niveau, dvs. hvis den ikke føres over i en organiseret kamp under ledelse af et revolutionært kommunistisk parti imod selve det kapitalistiske samfund og dets statsmagt med den socialistiske revolution som mål. Vi vender os mod revisionistiske forsøg på at opstille en "fredelig", dvs. parlamentarisk overgang til socialisme. At se illusioner om og direkte lægge sin strategi an efter en opfattelse af fjenden som en venneløs modstander, som frivilligt giver afkald på sine ejendomsprivilegier, betyder i realiteten en afvæbning af arbejderklassen. Ud fra alle hidtidige erfaringer understreger KFML, at kampen om magten i samfundet er en revolutionær kamp, hvor lønarbejderklassen står over for en modstander som vil bruge ethvert middel for at bevare magten. Vejen til socialismen går således ikke via Folketinget, men gennem massekamp, revolutionær omstyrtelse af borgerskabets magt og en fuldstændig sønderbrydning af det borgerlige statsapparat. For revolutionære kommunister kan Folketinget aldrig blive mere end en talerstol, der kan benyttes til at afsløre de bestående magtforhold.

Idag er klassekampen i Danmark ikke under ledelse af et kommunistisk parti.

Tværtimod hæmmes den uophørligt af de reformister og revisionister, som har ledelsen i såvel de politiske som de faglige arbejderorganisationer.

Den første forudsætning for at få gennemført såvel en effektiv dagsaktuel kamp som en langsigtet revolutionær kamp er likvideringen af pamperuæsenet og likvideringen af de reformistiske og revisionistiske partiers indflydelse i lønarbejderklassen.

På baggrund af, at pamperne ved hjælp af deres politiske og faglige apparater undertrykker arbejderbevægelsen, fastslår Kommunistisk Forbund (M-L) følgende:

- Vi vil arbejde for, at de reformistiske og revisionistiske pampere, som via Socialdemokratiet, SF og D"K"P påtvinger arbejderklassen sin klassesamarbejdspolitik, bliver afsløret og knust.

- Vi støtter kravet om en reel demokratisering af fagbevægelsen. KFML vil arbejde for at afsløre de faglige ledere, der bestandigt maner til ro og orden på arbejdspladserne.

Fagbevægelsen kan kun blive en regulær kamporganisation for arbejderne, såfremt pampeme fjernes, lederne sættes på gennemsnitsarbejderløn, alle afstemninger gennemføres som medlemsafstemninger og det forbydes lederne at skaffe sig vellønnede "ben".

- Endvidere må fagbevægelsen totalt løsrives fra statsapparatet; statsindgreb i arbejdskonflikter, arbejdsretten, forligsmandsloven, strejkeforbud og andre undertrykkelsesmidler må bekæmpes og fjernes. Arbejderne må kæmpe for at komme til at stå frit i kampen mod arbejdskøberne. Deportations loven må afskaffes og arbejdsanvisningen må tilbage til fagforeningerne,

- KFML vil afsløre de reformistiske og revisionistiske pampemes klassesamarbejdspolitik bl.a. med hensyn til "demokrati på arbejdspladsen", "udbyttedeling" og "produktivtetsfremmende lønsystemer". Denne politik har til formål dels at splitte arbejderne indbyrdes, dels at skjule den øgede udbytning og undertrykkelse.

3. KOMMUNISTISK FORBUND (M-L)s ARBEJDSSTIL

KFML er idag hverken kvalitativt eller kvantitativt i stand til at lede arbejderklassens kort- eller langsigtede kamp, således som et kommunistisk parti har pligt til at gøre. På nuværende tidspunkt og i den umiddelbare fremtid er det derfor KFML's hovedopgave at afsløre og bekæmpe revisionisterne. Gennem på denne måde, at "isolere højre, vinde venstre og trække vaklende mod venstre" vil forbundet samle den danske lønarbejderklassens mest progressive elementer omkring sig og derigennem skaffe nye kadre. For at kunne opfylde denne opgave behøves der en militant, aktiv og skolet organisation.

Den demokratiske centralisme er den eneste organisatoriske ramme, inden for hvilken en korrekt proletarisk arbejdsstil kan udvikles. Derfor har KFML den demokratiske centralisme som sit organisatoriske princip.

Forbundet er demokratisk, fordi der kun kan opnås enhed på Marxismen-Leninismen-Mao Tsetung Tænkningens grundlag hvis alle medlemmerne deltager i udarbejdelsen af forbundets politiske linie. Kun derved skabes den rette baggrund for forståelsen af de beslutninger, der træffes i konsekvens af diskussionerne. Kun derved bliver det muligt at føre disse beslutninger ud i livet på en korrekt og effektiv måde. For at sikre demokratiet må der på forbundets vedtagne grundlag udøves kritik og selvkritik, og denne kritik og selvkritik skal ikke alene være en ret, men også en pligt, hvis ikke forbundet skal stivne og miste orientering.

På den anden side er forbundet centralistisk, hvilket betyder, at alle medlemmerne har pligt til at følge trufne beslutninger og loyalt fare dem ud i livet. Såfremt centralismen undergraves og f.eks. et mindretal fører sin egen politik ud i livet knuses demokratiet, samtidig med at forbundet svækkes udadtil nar det ikke er i besiddelse af enhed i handling. Det centralistiske princip er på ingen måde ensbetydende med slavisk lydighed, således at der ikke kan rejses tvivl om trufne beslutninger. Men så længe en beslutning ikke er ændret, må den ufortovet føres ud i livet.

Forudsætningen for, at organisationen kan fungere både demokratisk og centralistisk er uddannelsen og tilstedeværelsen af bevidste og skolede kadre. Forbundet akcepterer ikke inaktive papirmedlemmer, således som de revisionistiske partier gør det. Kun gennem skoling og alle medlemmers stadige deltagelse i praksis kan der skabes den rette arbejdsstil, dvs. det rette grundlag for beslutningerne og den praktiske afprøvning af teorierne, og kun på denne måde vil KPML kunne praktisere masselinien, dvs. bevirke, at forbundets kadre formår at forbinde sig med masserne udenfor forbundet, virke iblandt dem på forbundets grundlag og vinde nye kadre til forbundet.

Det her fremlagte program 'For et revolutionært kommunistisk parti' er vedtaget på KFML's programkonference den 31. maj 1970.

En styrkelse af Kommunistisk Forbund (M-L) er forudsætningen for skabelsen af et kommunistisk parti, der bygger på Marxismen-Leninismen-Mao Tsetung Tænkningen, vor epokes revolutionære teori. Skabelsen af det revolutionære kommunistiske parti er atter forudsætningen for, at klassekampen i Danmark kan udvikles i revolutionær retning, føre frem til den socialistiske revolution og opbygningen af socialismen og kommunismen.

Kommunistisk Forbund (Marxister-Leninister) er endnu kun en gnist. Vi ser imidlertid idag modsætningerne slide imperialismen, kapitalismen og revisionismen sønder. I længden vil intet lands lønarbejderklasse være uden et revolutionært parti.

Vi véd, at Danmark ikke er nogen undtagelse.